

Labyrint, nebo bludiště?

NECHTE DĚTI, AŽ SE VÁM NA CHVÍLI ZTRATÍ

Labyrint je vděčným prostorovým útvarem. Oku lahodící spirály v sobě nesou i duchovní symboliku. Během návštěvy labyrintária u zámku v Loučni vám ale nezbude na meditaci příliš času. V každém z deseti zdejších labyrintů se totiž prohánějí děti.

Vyrazíte-li na zámek Loučeň, může vás hřát vědomí, že jedete za zábavou, která dětského ducha povznáší přece jenom víc než ukřižené kolotoče a jízda pomalovaným vláčkem. Než pak u úvodního panelu nastudujete rozdíl mezi labyrintem a bludištěm, budou se už vaše děti prohánět prvním klubkem uliček mezi tisy. Nedorostlé stromky zatím nedovolují, aby se v jeho útrobách vyložené ztrácely, ale princip labyrintu zde děti pochopí, takže se v těch dalších, kde od sebe nejsou uličky oddělené prostorovými bariérami, drží vytyčených cest. Ty jsou vyznačeny třeba spirálou světlého písku zapuštěnou do trávníku nebo řetízem bílých valounů stočeným do černé půdy.

Jeden labyrint je také přímo na nádvoří zámku. Jeho uličky tvoří mozaika v dlažbě, kterou za tmy vystřídají bodová světla. Ačkoliv se labyrinty a bludiště zvenku nezdají příliš velké, uličky jsou důmyslně zatočené tak, že jejich poctivé procházení vždy trvá několik minut.

Symbolika životní cesty

Na rozdíl od bludiště, kde je na výběr několik cest a křižovatky svádí poutníka do slepých uliček, vede labyrintem do středu a zase ven různými oklikami pouze jedna cesta.

Nádvoří zámku Loučeň

FOTO: ZÁMEK LOUČEŇ

Kromě poutavého útvaru je labyrint také symbolem životní cesty. K jeho zdolání je však potřeba velká dávka trpělivosti.

S tím také souvisí symbolický význam labyrintu, životní cesty, na které člověk díky nejruznějším oklikám – krizím, pochybnostem – nakonec dojde k vlastnímu „středu“. Tedy k poznání sebe sama a svého místa v řádu okolního světa. Ve skutečnosti i v přeneseném smyslu slova vyžaduje labyrint především trpělivost.

Právě té se však dětem časť nedostává. A tak zatímco dospělí mají ctižádost vše poctivě projít, děti se

už dožadují dalších, neokoukaných atrakcí.

Když na sebe nevidí

Asi nejvíce trpělivosti projevují děti v palisádovém bludišti, vybudovaném na půdorysu ve tvaru lidského chodidla. Přes hrazení na sebe totiž nevidí (dospělí naštěstí ano). Proto se tu slibně rozjždějí hry na schovávanou a na honěnou, mnohdy ale předčasně ukončené napomínáním rodičů, kteří se obávají pádu některého z nejmenších, dosud velmi labilních návštěvníků.

Cesta z palisádového labyrintu pak vede přes skluzavku, což vyvolává v úzkostlivějších rodičích menší šok. Skluzavka je však naštěstí dostatečně bytelná a na rozdíl od provazového bludiště

Informace

- Labyrintarium v zámeckém parku, který nechal roku 1831 Karel Anselm Thurn-Taxis přebudovat na přírodně krajinářský anglický park, je zpřístupněno od 7. 7. 2007. Soubor labyrintů a bludišť pro zámek Loučeň projektoval Adrian Fischer, světoznámý tvůrce více než pěti set labyrintů po celém světě.

- Za prohlídku stojí také nově otevřené komnaty zámku v podobě, v jaké je za první republiky obývali princ Alexandr Jan Vincenc Thurn-Taxis a jeho manželka, princezna Marie Thurn Taxis-Hohenlohe.

- Vstupné do labyrintária: dospělí 80 Kč, studenti, důchodci a děti bez doprovodu rodičů 50 Kč, děti do 12 let v doprovodu rodičů mají vstup zdarma

- www.zamekloucen.cz
tel.: 325 585 228

Jak se tam dostat

Autem z Prahy po rychlostní silnici R 10 směr Mladá Boleslav, odbočit na exitu 27 Benátky nad Jizerou směr Lipník, Čachovice, Vlčava, Loučeň. Vyznačeno turistickým značením (hnědé tabule).

nevyžaduje příliš hbitosti. Absolvování všech stanovišť vyjde asi na dvě hodinky a dospělým sebe docela dost energie. O to víc se však musí obrnit klidem, když na svou otázku: „A co se ti dneska líbilo nejvíc?“, odpoví milovaný potomek: „No přece ta červená houpačka.“ Ano, ta hned u pokladny, kde jste si na závěr prohlídky deset minut hráli, než jste se odebrali na zaslouženou baštu do zámecké restaurace. ■

TEREZA HROMÁDKOVÁ
tereza.hromadkova@economia.cz